

ning the represented course, as well as the formed methodological proposals & recommendations for improvement of the existing approaches to lecturing the course at the higher legal institutions of Ukraine.

Here's been proposed to define as a separate part of the subject of legal discipline "Comparative administrative law" lecturing on the European administrative law, global administrative law, their distinguishing with the national administrative law, as well as understanding the formed by these levels peculiarities of administrative legal norms realization as a ground for further formulation of common principles and standards for external counteraction of public administration bodies with private persons.

Key words: administrative law, administrative responsibility, administrative proceedings, administrative services, administrative justice, public service, state governance, European administrative law, European administrative space, European standards for organization & functioning of public administration bodies, local self-governance bodies, comparative administrative law, public administration, system of executive authorities.

Отримано 5.03.2013

УДК 35.078.1 + УДК 342.9

Т. М. АЛФЬОРОВА

Тетяна Миколаївна Алфьорова, здобувач Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПРАЦІВНИКАМИ ДАІ МВС УКРАЇНИ ЗАХОДІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИМУСУ

Державна автомобільна інспекція Міністерства внутрішніх справ України (далі – ДАІ МВС України), незважаючи на те, що призначенням діяльності підрозділів міліції є забезпечення верховенства закону у сфері захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, що проголошено відповідно до Указу Президента України від 6 квітня 2011 р. № 383/2011¹, продовжує залишатися у «антирейтингу» підрозділів міліції, що найбільш часто порушують права особи при застосуванні заходів адміністративного примусу.

Метою даної статті є характеристика видів заходів адміністративного примусу, що можуть застосовуватись працівниками ДАІ МВС України, та виявлення окремих проблем такої правозастосовної практики і пошук шляхів їх вирішення. Предметом роботи автор висуває суспільні відносини, пов'язані із застосуванням заходів адміністративного примусу підрозділами ДАІ МВС України.

У працях В. Б. Авер'янова, О. Ф. Андрійко, О. М. Бандурки, Д. М. Бахраха, В. М. Бевзенка, Ю. П. Битяка, В. В. Доненка, І. П. Голосніченка, Є. В. Додіна, С. В. Ківалова, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, О. В. Кузьменко, Р. М. Мельника, Т. П. Мінки, В. К. Шкарупи та ін. достатньо детально розробляється концепція адміністративного примусу, що, як правило, розуміється як владне, здійснюване в односторонньому порядку та передбачених правовими нормами випадках застосування від імені держави до суб'єктів правовідносин, по-перше, заходів попередження, по-друге, заходів припинення правопорушень, по-третє, заходів відповідальності за порушення нормативно-правових установлень².

Виділяються погляди О. Банчука, І. Коліушка, які зазначають, що засоби адміністративного примусу передусім спрямовані на забезпечення реалізації адміністративних актів та притягнення до відповідальності винних осіб³. Таке розуміння концепції адміністративного примусу є, на наш погляд, занадто вузьким і охоплюється фактично поняттям адміністративної відповідальності, тому з ним у цілому не можна погодитися.

Єдиного нормативно-правового акта, який би систематизував як застосування засобів адміністративного примусу працівниками ДАІ МВС України, так і в цілому міліцією ще й досі не існує, незважаючи на численні нормопроєкти та на нагальну необхідність прийняття Закону України «Про адміністративний примус», про що неодноразово підкреслювалось у літературі⁴ та обумовлено потребами юридичної практики.

Отже, заходи адміністративного примусу прийнято поділяти на заходи адміністративного попередження, припинення та адміністративного стягнення. При цьому адміністративно-запобіжними заходами вважається комплекс заходів примусового характеру, які застосовуються в правоохоронній діяльності міліції для виявлення, профілактики, попередження правопорушення, забезпечення громадської безпеки і громадського порядку повсякденно та в разі різних надзвичайних обставин, а цілями адміністративного припинення є примусове припинення порушень правових норм, забезпечення наступного застосування заходів юридичної відповідальності до порушника; усунення шкідливих наслідків правопорушення; відновлення колишнього правомірного стану тощо⁵.

У своїй адміністративно-юрисдикційній діяльності працівники ДАІ МВС України мають право застосовувати всі три підгрупи заходів адміністративного примусу.

Як захід адміністративного припинення працівники ДАІ МВС України мають право застосовувати обмеження руху транспорту і пішоходів. Це допускається у разі необхідності затримання злочинців, аварій, інших надзвичайних обставин, що загрожують життю і здоров'ю людей, рух транспорту і пішоходів на окремих ділянках вулиць і автомобільних шляхів (Закон України від 20 грудня 1990 р. «Про міліцію»)⁶.

Застосування заходів адміністративного примусу характеризується, як уже зазначалось вище, розгалуженістю відомчого нормативного регулювання за відсутності необхідного єдиного закону, який би систематизував всі обмеження прав та свобод людини, що допускається застосовувати працівниками правоохоронних органів для забезпечення законності та верховенства права. Так, наприклад, Інструкція з діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС України (п. 7.5.3)⁷ визначає право працівника ДПС ДАІ відповідно до ст. 11 Закону України «Про міліцію»⁸ зупиняти транспортні засоби в разі порушення вимог правил, норм і стандартів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, наявності ознак, які свідчать про їх технічну несправність, а також у разі наявності даних про те, що вони використовуються з протиправною метою та здійснювати їх огляд. Таким чином реалізуються завдання адміністративного попередження правопорушень та злочинів.

Серед заходів адміністративного попередження, що реалізуються працівниками ДАІ МВС України, є направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, які знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду. Ці положення затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1103⁹, що визначає підстави та процесуальний порядок відсторонення водія від керування транспортним засобом та його огляду на стан сп'яніння.

Інструкція з діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС України (п. 7.5.8) визначає право працівника ДПС ДАІ обмежувати або забороняти проведення ремонтно-будівельних та інших робіт, інших заходів на вулицях і автомобільних дорогах, якщо при цьому не дотримуються вимоги із забезпечення безпеки дорожнього руху¹⁰.

Окремо варто зазначити, що підрозділи ДАІ МВС України здійснюють повноваження щодо притягнення до адміністративної відповідальності учасників дорожнього руху і застосування адміністративних стягнень у вигляді попередження, штрафів та позбавлення спеціального права.

Так, згідно з п. 2 ч. 3 ст. 222 КУпАП¹¹ визначено, що за адміністративні правопорушення, передбачені ст. ст. 80 і 81 (в частині перевищення нормативів вмісту забруднюючих речовин у відпрацьованих газах транспортних засобів), ст. 124-1, ч.ч. 2, 3 ст. 126, ч. 3 ст. 127, ст. ст. 128–129, ст. 132-1, ч. ч. 6, 11 ст. 133-1, ч.ч.1, 2, 3 ст. 140 КУпАП, притягують до адміністративної відповідальності начальник або заступник начальника відділення (відділу, управління, департаменту), командир або заступник командира окремого підрозділу відповідних підрозділів Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху, начальник відділу внутрішніх справ або особа, яка виконує його обов'язки. Тобто в даному випадку необхідно розуміти, що такими підрозділами є підрозділи ДАІ МВС України. При цьому серед перерахованих складів адміністративного стягнення залежить на практиці не від фактичного вчинення діяння, а від рівня правосвідомості працівників ДАІ МВС України, які притягають до відповідальності правопорушника. Це обумовлено існуючою неогрунтовано великою різницею між найменшим та найбільшим розміром штрафів за окреме правопорушення.

Так, адміністративне провадження за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 128 КУпАП, здійснюють в тому числі й підрозділи ДАІ МВС України (про що зазначається у ст. 222 КУпАП)¹². Наприклад, відповідно до ч. 2 ст. 128 КУпАП за випуск на лінію транспортних засобів, технічний стан, обладнання або комплектність яких не відповідає вимогам правил і стандартів, що стосуються забезпечення дорожнього руху, технічної експлуатації, переобладнаних без відповідного погодження, не зареєстрованих у встановленому порядку, таких, що не пройшли обов'язкового технічного контролю або без поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (страхового сертифіката «Зелена картка») чи без ліцензійної картки на транспортний засіб, без проходження щомісячного медичного огляду та контролю технічного стану, а також направлення в рейс одного водія при здійсненні пасажирських перевезень на автобусному маршруті протяжністю понад п'ятсот кілометрів, що вчинено повторно протягом року посадовими особами, відповідальними за технічний стан, обладнання, експлуатацію транспортних засобів, а також громадян – суб'єктів господарської діяльності накладається штраф у розмірі від п'ятдесяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян¹³. Така різниця у адміністративних санкцій видається недоцільною і не відповідає характеру правопорушення.

Крім того, подальший аналіз положень даного правопорушення, передбаченого ст. 128 КУпАП, виявляє, що він дуже подібний до складу злочину, це згідно зі ст. 287 КК України¹⁴ кримінально-правовою санкцією передбачено вже притягнення штрафу від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з відповідальністю за технічний стан або експлуатацію транспортних засобів, на строк до трьох років або без такого.

І в такому разі на практиці зустрічаються випадки, коли на місці вчинення правопорушення лише від працівника ДАІ залежить його кваліфікація, і, на жаль, вона не завжди відповідає вимогам закону.

Крім того, навіть за умови правильної кваліфікації вчиненого правозастосовна практика працівників ДАІ МВС України не завжди чітко слідує вимогам закону. Судова практика містить випадки, коли всупереч

вимогам ст. 254 КУпАП протокол про адміністративне правопорушення не складався взагалі або був складений за відсутності правопорушника. Статтею 256 КУпАП визначено вимоги до змісту протоколу про адміністративне правопорушення, проте при вивченні справ зазначеної категорії мають місце непоодинокі випадки, коли місцеві суди не звертали уваги на неналежне оформлення матеріалів справ про адміністративні правопорушення (протоколів, постанов), наслідком чого було скасування судових рішень.

Зокрема, часто працівниками ДАІ при складанні протоколу про адміністративні правопорушення неправильно зазначались (або взагалі не зазначалися) місце, час та обставини вчинення адміністративного правопорушення; відсутні підписи правопорушника та свідків, їхня домашня адреса, інші відомості, необхідні для прийняття законного й обґрунтованого рішення у справі; не зазначено всіх даних про особу, яка склала протокол про адміністративне правопорушення. Мали місце й факти, коли дані, зазначені у постанові у справах про адміністративні правопорушення, не відповідали фактичним обставинам справ.

Продовжуючи цю тему необхідно звернути увагу на категорію справ за позовами власників (співвласників) транспортних засобів до органів (посадових осіб) Державної автомобільної інспекції України про скасування постанов у справах про адміністративні правопорушення за порушення Правил дорожнього руху, зафіксованих за допомогою вимірювача швидкості «Візир».

Як показав аналіз судової практики, такі справи в основному розглядаються місцевими загальними судами як адміністративними судами. Однак є випадки розгляду таких справ загальними судами за правилами КУпАП.

Відповідно до ст. 258 КУпАП посадові особи органів Державної автомобільної інспекції мають право застосовувати безпротокольну форму фіксації адміністративних правопорушень та розглядати справи без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, лише у разі виявлення правопорушень у сфері дорожнього руху, зафіксованих за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису.

Водночас, за інформацією ДП «Укрметртестстандарт», вимірювач швидкості «Візир» не належить до спеціальних технічних засобів, що працюють в автоматичному режимі, оскільки він має лише обмежені функції для автоматичного процесу вимірювань і не може працювати без участі оператора.

У результаті вивчення судової практики встановлено, що суди в основному задовольняють позовні вимоги з огляду на те, що прилад «Візир» не є технічним засобом, який працює в автоматичному режимі, а постанови у справах про адміністративні правопорушення виносяться без складання протоколів та участі осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності.

Як приклад, можна навести постанову Шаргородського районного суду Вінницької області від 30 червня 2009 р., прийняту у справі за позовом до Управління ДАІ УМВС України в Миколаївській області про скасування постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу, в якій суд зазначив, що у якості доказу вини до суду була надана постанова у справі про адміністративне правопорушення та копії фотографій, зафіксовані спеціальним приладом візуальної фіксації «Візир», будь-які інші докази відсутні¹⁵.

Згідно зі ст. 141 КУпАП у разі фіксації правопорушення працюючими в автоматичному режимі спеціальними технічними засобами, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобами фото- і кінозйомки, відеозапису до відповідальності притягаються власники (співвласники) транспортних засобів.

Згідно зі ст. 8 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» інформація, яка є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом (до якої належить і інформація, отримана за допомогою приладу «Візир») повинна оброблятися в автоматизованій системі із застосуванням комплексної системи захисту інформації (далі – КСЗІ) з підтвердженою відповідністю¹⁶. Тобто, перед застосуванням на території України «Візир» повинен був пройти державну експертизу в Держслужбі спецв'язку і захисту інформації України.

Прилад «Візир» не є автоматичним засобом фото- або відеофіксації, оскільки він знаходиться у співробітника Державної автомобільної інспекції, управляється ним безпосередньо або через комп'ютер (визначаються ті параметри, які фіксуються приладом, такі як швидкість, об'єкт зйомки, його режими і т. п.).

Суду не надано експертного висновку або сертифіката відповідності приладу «Візир», тому будь-яка інформація з цього приладу враховуватися при розгляді справи не може.

Згідно зі ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Отже, суд дійшов висновку, що адміністративний позов підлягає задоволенню, а постанова у справі про адміністративне правопорушення про притягнення позивача до адміністративної відповідальності і накладення на нього адміністративного стягнення – скасуванням, оскільки суду не було надано доказів, які б підтвердили факт скоєння правопорушення. У переважній більшості випадків рішення судів цієї категорії справ у апеляційному порядку не оскаржуються.

Розглянемо й іншу ситуацію: Харківським окружним адміністративним судом розглянуто справу за адміністративним позовом особи А. до старшого інспектора Управління ДАІ ГУМВС України в Харківській

області, Управління ДАІ ГУМВС України в Харківській області про визнання неправомірними дій старшого інспектора при складанні протоколу про адміністративне правопорушення і визнання його недійсним та зобов'язання Управління ДАІ ГУМВС України в Харківській області повернути позивачу вилучене посвідчення водія¹⁷. Отже, в цій справі позивач оскаржує не постанову, а лише протокол про адміністративне правопорушення. Особливість ситуації полягає в тому, що судовими рішеннями Фрунзенського районного суду міста Харкова і Апеляційного суду Харківської області цю особу притягнуто до адміністративної відповідальності безпосередньо за правопорушення, вчинення якого зафіксовано в протоколі, що оскаржується в порядку адміністративного судочинства.

Вирішуючи справу, суд зазначив, що оскаржений протокол є правовим актом індивідуальної дії, який тягне для позивача юридичні наслідки, та вважав його таким, що не відповідає вимогам чинного законодавства щодо викладення обставин правопорушення. Суд не взяв до уваги доводи відповідача, що законність його дій про складання оскарженого протоколу підтверджується рішеннями суду, зокрема постановами Фрунзенського районного суду м. Харкова від 19 грудня 2008 р. та Апеляційного суду Харківської області від 11 березня 2009 р. про притягнення особи А. до адміністративної відповідальності.

При цьому суд вказав, що відповідач, складаючи протокол про адміністративне правопорушення, який не відповідає вимогам чинного законодавства, діяв не на підставі та не у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, а тому є підстави вважати такі дії неправомірними. На думку суду, відповідна сторона не вжила всіх засобів для повного захисту прав, свобод та інтересів позивача, всупереч положенням ст. 22 Конституції України, що призвело до звуження змісту та обсягу існуючих прав та свобод громадянина.

За таких обставин суд задовольнив позов і визнав неправомірними дії старшого інспектора Управління ДАІ ГУМВС України в Харківській області щодо складання протоколу про адміністративне правопорушення та визнав нечинним протокол про адміністративне правопорушення, складений стосовно особи А.; зобов'язав Управління ДАІ ГУМВС України в Харківській області повернути особі А. посвідчення водія.

Втім, протокол про адміністративне правопорушення є одним із основних доказів у справі. Тому визнання його недійсним призводить до втрати доказу в справі, постанову в якій вже набула законної сили. Навряд чи цю ситуацію можна вважати правомірною. Таке рішення окружного адміністративного суду створює небезпечний прецедент можливості перегляду судами справ про адміністративні правопорушення, постанови в яких уже прийняті судами.

У цілому необхідно і ще раз підкреслити, що прийняття окремого нормативного акта «Про заходи адміністративного примусу, що застосовуються міліцією», є однією з головних юридичних гарантій того, що державний примус, який застосовується правоохоронними органами (в тому числі й підрозділами ДАІ МВС України) буде забезпечувати правопорядок в країні, а не слугуватиме підґрунтям для свавілля представників органів державної влади.

¹ Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 383/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/383/2011>

² Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко. – К. : Юрінком Інтер, 2003. – С. 190; Мельник Р. С. Забезпечення законності застосування заходів адміністративного примусу, не пов'язаних з відповідальністю : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право» / Мельник Роман Сергійович. – Х., 2002. – С. 7; Комзюк А. Т. Заходи адміністративного примусу в правоохоронній діяльності міліції: поняття, види та організаційно-правові питання реалізації : монографія / А. Т. Комзюк ; за заг. ред. О. М. Бандурки. – Х. : Вид-во НУВС, 2002. – С. 43.

³ Коліушко І., Банчук О. Поняття адміністративного примусу потребує ґрунтовного переосмислення / І. Коліушко, О. Банчук // Право України. – 2010. – № 4. – С. 312.

⁴ Мельник Р. С. Забезпечення законності застосування заходів адміністративного примусу, не пов'язаних з відповідальністю : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове право» / Мельник Роман Сергійович. – Х., 2002. – С. 17.

⁵ Комзюк А. Т. Заходи адміністративного примусу в правоохоронній діяльності міліції: поняття, види та організаційно-правові питання реалізації : монографія / А. Т. Комзюк ; за заг. ред. О. М. Бандурки. – Х. : Вид-во НУВС, 2002. – С. 43–47.

⁶ Про міліцію : закон України від 20 груд. 1990 р. № 565-ХІІ // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.

⁷ Інструкція з питань діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС : затв. наказом МВС України від 27 березня 2009 р. № 111 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0576-09>

⁸ Про міліцію : закон України від 20 грудня 1990 р. № 565-ХІІ // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.

⁹ Порядок направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1103 // Урядовий кур'єр. – 25.12.2008. – № 243.

¹⁰ Інструкція з питань діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС : затв. наказом МВС України від 27 березня 2009 р. № 111 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0576-09>

¹¹ Кодекс України про адміністративні правопорушення : від 7 грудня 1984 р. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – № 51. – Ст. 1122.

¹² Там само.

¹³ Там само.

¹⁴ Кримінальний кодекс України : від 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25. – Ст. 131.

¹⁵ Постанова Шаргородського районного суду Вінницької області від 30 червня 2009 р. : справа № 2а-138/2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/4627334>

¹⁶ Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах : закон України від 5 лип. 1994 р. № 80/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 31. – Ст. 286.

¹⁷ Постанова Харківського окружного адміністративного суду від 30 липня 2009 р. : справа № 2а-30341/08/2070 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/4810788>

Резюме

Алфьорова Т. М. Правове регулювання застосування працівниками ДАІ МВС України заходів адміністративного примусу.

У статті висвітлюються сутність поняття «заходи адміністративного примусу, що застосовуються працівниками підрозділів Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України», визначаються шляхи забезпечення її законності. У статті визначаються види заходів адміністративного примусу, що застосовуються у правоохоронній діяльності органами та підрозділами Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України. Підтримано загальною визначенням теоретичний поділ заходів адміністративного примусу за метою їх застосування на заходи адміністративного попередження, адміністративного припинення та адміністративної відповідальності (адміністративного стягнення). Аналізується судово-практична оскарження застосування заходів адміністративної відповідальності працівниками та підрозділами Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України. Підтримується обґрунтована пропозиція щодо необхідності розробки і прийняття Закону України «Про заходи адміністративного примусу, що застосовуються міліцією».

Ключові слова: адміністративний примус, Державна автомобільна інспекція МВС України, законність, відомче нормативно-правове регулювання.

Резюме

Алфёрова Т. Н. Правовое регулирование применения работниками ГАИ МВД Украины мер административного принуждения.

В статье освещаются сущность понятия «меры административного принуждения, применяемые работниками подразделений Государственной автомобильной инспекции Министерства внутренних дел Украины», определяются пути обеспечения его законности. В статье определяются виды мер административного принуждения, применяемые в правоохранительной деятельности органами и подразделениями Государственной автомобильной инспекции Министерства внутренних дел Украины. Поддержано общепризнанный теоретический раздел мер административного принуждения за целью их применения на меры административного предупреждения, административного пресечения и административной ответственности (административного взыскания). Анализируется судебная практика обжалования применения мер административной ответственности сотрудниками и подразделениями Государственной автомобильной инспекции Министерства внутренних дел Украины. Поддерживается обоснованное предложение о необходимости разработки и принятия Закона Украины «О мерах административного принуждения, применяемых милицией».

Ключевые слова: административное принуждение, Государственная автомобильная инспекция МВД Украины, законность, ведомственное нормативно-правовое регулирование.

Summary

Alferova T. legal regulation of employees State Automobile Inspection of the Ministry of internal affairs Ukraine measures of administrative coercion.

The article covers the essence of the concept of “administrative enforcement measures applied staff subdivisions of the State Automobile Inspection of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine”, defines ways to ensure its legality. This article indicates the types of administrative coercion used in law enforcement agencies and departments of the State Automobile Inspection of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. Supported recognized theoretical division of administrative coercion for the purpose of application of the measures of the administrative warning, administrative suspension and administrative proceedings (administrative penalty). Analyzed Litigation appeal application of administrative responsibility employees and departments of the State Automobile Inspection of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. Maintain a reasonable offer on the need for the development and adoption of the Law of Ukraine “About measures administrative enforcement used by the police”.

Key words: administrative coercion, State Automobile Inspectorate of Internal Affairs of Ukraine, legality, departmental legal regulation.

Отримано 26.03.2013